

"שבעה" – סצנות שירדו במהלך החזרות ויש בהן עניין לקורא

החברה של שלומי .

ריקה- שלומי

שלומי- מה

ריקה- בוא תצא . חברה שלך כאן . דורית .

שלומי- היא באה לבד ?

ריקה- למה ?

שלומי- אני שואל אותך - היא באה לבד ?

ריקה- מישהו הביא אותה . על אופנוע .

שלומי- אז תגידי לה שתלך . אני לא רוצה לראות אותה .

ריקה- היא באה לניחום אבלים אתה לא אומר לבן אדם ללכת .

שלומי- ריקה , היא לא חברה שלי . היא התלבשה עלי רגע לפני שהתגייסתי אני לא יודע למה

.

ריקה- שלומי , היא אוהבת אותך ראית מה היא כתבה לך . תאמין לי אין היום בחורות כאלה

. אתה לא אוהב אותה לא צריך אבל תצא אליה .

שלומי- לא

ריקה- אז אני מכניסה אותה הנה .

שלומי- תגידי לה שאני ישן ..מה היא עושה עכשיו ?

ריקה- מדברת עם אמא .

שלומי- כן . צמד חמד . אמא כבר בטח אוהבת אותה נורא . (יוצאת)

שלומי- (לקהל) יומיים לפני שהתגייסתי , במסיבת הגיוס , באמצע מסיבת הגיוס אני מקבל

טלפון . רעש , בלאגן אני בקושי שומע - מישהי שואלת אם היא יכולה לבא למסיבה . למה לא

תבואי אני אומר . את יפה ? כן היא אומרת . כמה ? תראה לבד . אז בואי . באה . צדקה .
יפה . גוף , שדיים שמפוצצים את השמלה ושיער בצבע דבש . באה לדבר איתי כי אני מזכיר
הגרעין וגם היא רוצה לצאת לנח"ל איתנו . ואני שיכור כולי אבל משהו לא מוצא חן בעיני , איזו
תכליתיות יתירה , שאפתנית - זהו , משהו זאבי בפנים היפות . יפה-זאב . וברגע שהיגיעה
כאילו נגמרה המסיבה . הבנים הצטופפו סביבה הבנות נבלו והתחילו להתמעט הבייתה .
ביקשה שאלוה אותה . ככה באמצע . אז ידעתי בחוש שהיום זה היום . ליויתי אותה לתחנת
האוטובוס בדרך הארוכה שעוברת בגן . אחרי עשרה צעדים נתנה לי יד ונצמדה אלי . עוד
כמה צעדים וחיבקתי אותה חזק לצדי . שלא תצטנן חלילה . הבאתי אותה לגן הציבורי
הקטן החשוך שמאחורי הקיוסק של סביח שכבר היה סגור . ישבתי על הספסל , נשען אחורה
אל משענת העץ והיא יושבת עלי עם הפנים אלי . שיקעתי את הפנים בין השדיים שלה ועם
הידיים נכנסתי לה לתחתונים ממלמל כל הזמן שורות משירים רחוקים לתוך השיער הדבשי
שלה ומריח ממנה ריח נקי של סבון , ריח של כביסה טרחה . ואז היא מצצה לי . אלוהים
אמרתי - עכשיו לא איכפת לי למות . כל כך פחדתי למות בתול בצבא . והנה שיחקתי אותה
ברגע האחרון . פתחתי עיניים והסתכלתי ולא האמנתי ואז לא יכולתי יותר וצעקתי . " אז
איפה האוטובוס , אמרת?" היא שאלה אותי בשקט קמתי וליויתי אותה והתנשקנו והיא נסעה
מבטיחה לבוא מחר . חזרתי למסיבה וכולם הרגישו שקרה משהו . במיוחד הבנות שנותרו.
בלילה , במיטה חשבתי עליה ואוננתי . ואז הבנתי שזה לא יכול להיות שאני הראשון .
אלוהים , היא היכירה אותי בערך שעה אחת קודם . כמה שעות יש ביממה לבחורה חברותית
כל כך ומהירה להתיידד ? וכמה שעות יש בשבוע ? בחודש ? בשנה ?
למחרת הביא אותה אח שלה אלי , על האופנוע . לא אח . כמו אח . היא היציגה אותו כנהג
שלה , כמו אח שלה , זה שמטפל בה . ובאמת שיצאתי רגע להשתין וחזרתי , מצאתי אותו
עושה לה מסאג' . אבל רק כי כואב לה הגב לא משהו מעבר לזה . שבוע ימים בטירונות
קיבלתי ממנה שבעה מכתבים . ארוכים , רטובים , מביכים עד מות . אני בן זונה כי הקראתי
אותם לחבר'ה באוהל . אבל היה מצחיק כי היא גם כותבת שירים בחרוזים . ואז אבא מת
ומעל המיטה שלו , ליד בית הכנסת , כשהספידו אותו ומסביב היו מאות אנשים כל אלה

שברחו אחר כך הביתה לראות את סאדאת נואם בכנסת במקום לבוא ללויה , בשורה הראשונה ליד אמא שלי ואחותי ראיתי אותה פתאום עצובה פחד . ומאחור עמד הכמו אח שלה , גדול במעיל עור . מוכן ומזומן בכל רגע לעשות לה מסאג' באמצע הלויה של אבא שלי כוס אימה שלה .

ואז באנו הביתה מהלויה ועל הדלת היה פתק ממנה - ראיתי אותך בוכה בלויה ונשברתי אהובי , אלופי , משהו כזה . המקום ינחם אותך וכל השטויות האלה כי נוסף לכל היא גם דתיה , חוזרת בתשובה .

ריקה (נכנסת) היא הלכה .. בחורה מדהימה , אני לא מבינה למה אתה מתנהג ככה . היא תהיה אצל טובה'לה בלילה כדי שתוכל להיות איתך כמה שיותר במשך השבוע . שאלה אם אנחנו צריכים משהו , רוצים משהו .

שלומי- תגידי לה שיש לנו את ניסים . שלא תטרח .

ריקה- שלומי ...

שלומי - יש לך קצת זמן ?

ריקה- מה זה ?

שלומי- אני מבין שאת אוהבת את הכתיבה שלה , אז יש לי כמה מכתבים בשבילך . קחי ,

תיגעלי גם את . (אל החדר נכנסת דורית . לריקה) שימי לי את זה בתרמיל , טוב ?

(לדורית) אני בדיוק קראתי שוב את המכתבים שלך . נפלאים . (ריקה יוצאת . דורית מביטה

בשלומי מספר שניות ואז ניגשת ומחבקת את ראשו)

בגן השעשועים - חלום משותף

נחום ריקה ושלומי יושבים על נדנדה בגן שעשועים וטוביה מנדנד אותם .

טוביה - ...רד עלה עלה ורד - מטה, מעלה, מעלה, מטה - רק אני אני ואתה .

תסתכלו עלי אני האבא שלכם - אני האיש שמגיל קטן היה בשבילכם גדול וחזק וחכם ומנוסה - כל מה שנכנס במילה אבא . ופתאום בגרתם ונישאתם ועשיתם משפחות ואביכם הפך דמות פאתטית חלשה קצת שייכת לעולם אחר . מה הרגע הזה שבו מסתכל הגבר הצעיר על אביו ומבין שהוא , האבא , מעכשיו זקוק לעזרה ? שהוא , האבא , כבר לא חזק, לא דואג , לא עשיר - אולי הרגע של המגע המיני הראשון ? אולי הרגע של הורדת הידיים שנפסקת באמצע כי האבא עומד להפסיד ? אולי הרגע הראשון של הרחמים - כשאתם מביטים באיש הזה התקוע עם האישה הזאת ולא מבינים למה הוא לא ברח עד עכשיו ?

אז הוא בורח עכשיו . רחוק רחוק . יום ראשון בבוקר אבא נוסע לבית הבראה לנוח משנת הלימודים לנוח מהבחינות הקשות באוניברסיטה שעבר בהצלחה מרובה כולם מקוים . לפני כמה שנים עשיתי עבודה למישהו . תחת השולחן באופן לא רישמי . ולא רציתי תשלום . תן לי כרטיס טיסה אמרתי לו , פתוח בלתי מוגבל כיוון אחד ואלף דולר במזומן . ותשמור את זה אצלך במגירה . יום אחד כשכבר לא יהיה לי כוח לשאת יותר אני אבוא ואפתח את המגירה ואוציא את הכרטיס והכסף ואסע מכאן לתמיד . אבל היום הזה לא בא . הוא כמעט בא - הרבה פעמים הוא כמעט בא . כשעברתי לגור בסלון ולא עם אמא במיטה חשבתי הנה זה הזמן . יום אחרי החתונות שלכם , פעם ביום טוב פעם ברע אמרתי הנה היום , לך עכשיו, קח וברח . ולא ברחתי . מה אני אעשה שם חשבתי יש לי עוד משימות להשלים . יש לי ילד

לדאוג לו שגימור בגרות שילך לצבא יש לי עוד משימות להשלים . נחום נחום כמה כאב לב
גרמת לי . ריקה - כמה אהבה השקעת ביך , ילדה שלי . ושלומי כמה שאני אוהב אותך .
אבל האורגאניזם פוחד . האורגאניזם יודע שעכשיו שנינו לבד בבית והוא יותקף מבוקר עד
ערב -יושפל , יעלב , יבוזה ויזולזל - ילדים שלי ,אני רואה אתכם היום גדולים וחזקים אני לא
יכול לבוא ולהגיד תצילו אותי מאישה מבוגרת אחת כי היא מורידה אותי ביגון שאולה . איזה
מין אבא זה ,הייתם אומרים . ומה עם הכבוד העצמי ? אז אני נוסע - לא לבית הבראה
לחו"ל . יש לי אוצר קטן שאני לוקח איתי . אל תחפשו אותי בבקשה אני אהיה בקהילה
יהודית נידחת , מכסיקו אולי , בשם בדוי מלמד עברית ותנ"ך והיסטוריה ואולי אכין ילדים
לבר מצוה ובבית הכנסת של הקהילה אעבור לפעמים לפני התיבה כחזן .מישהו אולי ינסה
לשדך לי אישה מבוגרת אלמנתו של ראש הקהילה ואני אגיד תודה לא אני לא רוצה . ואולי
אשלח גט לאימכם ואולי לא ואלוהים יודע כמה עוד שנים אני אחיה עד שהמוות יקח אותי
אליו .

הילדים שרים - נד נד נד בלי הרף .

טוביה- אז אתם מסכימים .

ריקה- אני כן .

נחום- גם אני כן .

שלומי- אני לא . אני רוצה לבוא אליך להיות איתך .

ב15

חלום- טוביה וניסים יושבים בבאר ושותים בירה .

טוביה- ניסים

ניסים- כן טוביה .

טוביה- תודה רבה

ניסים- בבקשה טוביה .

טוביה- רציתי להגיד שאני מצטער

ניסים- על מה ?

טוביה- אני לא תמיד הערכתני אותך כמו שצריך . אתה לא יפה תואר ,אתה לא מלומד אתה

לא משכיל .

ניסים- אני מין תורכי קטן וחייכן .

טוביה- נכון .תורכי עם שניים סוכר . חשבתי שלריקה מגיע משהו אחר לגמרי

ניסים- אז טעית

טוביה- טעיתי. יש לך אולי מושג למה היא התחתנה איתך ?

ניסים- אולי בגלל שאני לא מזכיר לה אף אחד מהמשפחה שלכם.בגלל שאני לא מפריע לה

להיות מאוהבת בך . פסיכולוגיה בגרוש , אתה יודע .

טוביה- הגיוני . יכול להיות . ניסים -

ניסים- כן . (טוביה מוציא לו קופסת סיגריות מהכיס)

טוביה- זאת האחרונה .

ניסים- אין דבר , תעשן .

טוביה- אני מבקש שתהיה ראש המשפחה במקומי .אתה תתן לנחום להרגיש כאילו זה הוא

- אבל תהיה אתה .בשקט , בחכמה .

ניסים- איך אני ?

טוביה- תראה , שום דבר כבר לא יהיה כמו שהיה - לא ליל הסדר , לא השבתות - כלום אבל

צריכים להמשיך לחיות . וזה יש לי הרגשה אתה יודע יותר טוב מכולנו .

ניסים- במכון הפתולוגי , אני לא ידעתי אם אני עושה טוב . מי זה האיש הזה ששכב שם

במקומך ? איך הוא היגיע לשם ?

טוביה- ריינר שמיט .היסטוריון גרמני . קצין נאצי בדימוס .

ניסים- (צוחק) במקומך , בקבר בבית הקברות בחולון שוכב עכשיו קצין נאצי בדימוס ?

טוביה - כן . במותו ציוה לי את החיים כמו שאומרים . שמתי עליו את התעודות שלי ודחפתי אותו למטה . זהו . הוא בא לקנות ממני את המפה . הביא הרבה מאד כסף איתו . ברגע שניכנס לחדר במלון היה נדמה לו שהוא מכיר אותי אבל לא ידע מאיפה כי אז הייתי קירח בפיז'מה ורזה מאוד .

ניסים- שם?

טוביה- שם . "משהו בעיניים" - הוא אמר "אני יודע שאני מכיר אותך אבל לא זוכר אם זה מהזדמנות טובה או רעה ."

"לא משנה מה היה " אמרתי "העיקר שההזדמנות הזאת תהיה טובה " מזגתי לו לשתות . הראיתי לו המפה , הסברתי לו עליה - הוא פתח אותה והתחיל לצחוק .

"למה אדוני צוחק ? " - " הר הגורני " - הוא אמר- " מי אמר לך שזה מפה סודית , בכל

סיפריה בעולם יש עותק כזה . כל היסטוריון בעולם יודע בדיוק מתי התחילו לתכנן את

ההשמדה . מפה סודית , מפה יקרת ערך " - והוא התחיל להתפוצץ מצחוק . גרמני עם חוש

הומור . טוב . מה איכפת לי . ממילא מהרגע שהוא שתה מהכוס נשארו לו שלוש דקות

לחיות. גם כן חיים-

הוא התפתל והתפתל ועשה הרבה "בעעע " והקיא - עד שהתפגר ובאותו זמן עשיתי "אל

מלא רחמים" לאימי לאחיות שלי לאבא ולכל המישפחה שלי שהלכה שם . כשגמרתי החלפתי

דרכונים , כתבתי מה שצריך , השארתי מספרי טלפון יצאתי משם ונעלמתי . אה , כן , לפני

זה זרקתי אותו למטה .

ניסים- טוביה, הילדים שלך חושבים שיש להם ירושה גדולה . נחום , יש לו חובות גדולים

הוא שלח אותי לברר כמה אפשר לקבל על זה . מה להגיד לו ?

טוביה- תשלם לי על הבירה , טוב ? לא הבאתי ארנק .

(טוביה נעלם)

הסיטואציה מתחלפת - זו היתה שיחה בין ריקה לניסים .

בוקר יום שלישי

ריקה- אז מה זה אומר, שהוא לא מת? מה אתה אומר לי?

ניסים- רק שאני לא זיהיתי אותו. עצמתי עיניים. לא הסתכלתי. אז אני לא בטוח במאה אחוז. ובגלל זה אני כל הזמן חולם עליו. ריקה תביני אותי בבקשה

ריקה- אתה מטומטם. איך אתה משאיר אותנו עכשיו עם הבילבול הזה כן ראית לא ראית ועכשיו אתה חולם לי חלומות חשאיים על אבא שלי? אוי, לך לאמא שלך לך למשפחה שלך מה אתה רוצה ממני? לך קח את עצמך מפה חתיכת...

ניסים- מה? עוד פעם טורקי? את רוצה להגיד אולי משהו על ילדים על אם אני גבר או לא גבר?

ריקה- עזוב אותי

ניסים- (מסתכל למעלה) איך ידעת טוביה. אבא שלך אמר לי תיקח את מקומי בשקט

ריקה- אתה תיקח את מקומו?

ניסים- זה מה שחלמתי. הנה, לא עברו כמה ימים כבר את מדברת אלי כמו אמא שלך לאבא שלך.

ריקה- תפסיק.

ניסים- שלושים שנה עשתה ממנו סמרטוט מהאיש הטוב הזה עד שמת. מה יש לכם הנשים של המשפחה הזאת.

ריקה- אני מצטערת, די

ניסים- די. בסדר- די. אף אחד אין לו רגש, אף אחד לא אוהב, לא כואב-רק אתן. אמא שלך, אני אוהב אותה, את יודעת, אבל מהרגע שטוביה מת - כאילו היא מתה. כאילו גנבו לה את ההצגה שלה. אבא שלך - סידר אותה ונהיה הכוכב של ההצגה - המות-שלו, הלוויה - שלו, ההספדים - שלו, קדיש - שלו אלמנה יתומים- והיא מה? אלמנתו כולה. די, לא רוצה לדבר יותר ריקה,

כבר ככה אמרתי יותר ממה שרציתי .

ריקה- אבל זה שהמפה לא שוה כלום -זה חלום או לא חלום ?

ניסים- לא חלום . זה מה שאמר לי המומחה שנחום שלח אותי אליו . גם הוא ראה אותה

והתפקע מצחוק .

ריקה- אז מה תעשה עכשיו עם נחום ?

ניסים- יש לי איזה רעיון . תסמכי עלי .

ריקה- תסמכי עלי .

ניסים- כן , תסמכי עלי .

ריקה--בוא רגע אלי

ניסים- מה

ריקה- (מחבקת אותו) אני אוהבת אותך . אתה קטן ומטומטם אבל אין לי מישהו אחר .

ניסים- יופי , איזה רומנטית את .מה את עושה ?

ריקה- מפשיטה אותך . מזיינת אותך .

ניסים- תעזבי אותי , לא עושים דבר כזה

ריקה- למה (ממשיכה) למה ?

ניסים- כי אסור . לא יודע למה , מישהו יכנס , די , אומרים פה קדיש בחדר השני ,חאלאס,

שנים את לא נותנת לי לגעת בך -פתאום... חכי עוד כמה ימים ...

ריקה- לא רוצה

ניסים - די ...ישמעו אותנו

ריקה- אז תשתוק .

חלום- במשרדו של החברה קדישא .

חברה קדישא- אז מה בחור צעיר ,שוב אנחנו מתראים ,מי עכשיו ?

נחום- הבן שלי .

חברה קדישא- בן כמה ?

נחום- שישה ימים .

חברה קדישא- עוד לפני הברית ?

נחום- כן .

חברה קדישא- ומתי הוא נפטר ?

נחום- הוא עוד לא נפטר .

חברה קדישא- אז מה אתה עושה כאן .

נחום- רציתי להתכונן . לכל מקרה. הבן שלי חולה . יש לו חום גבוה .

חברה קדישא- שב . איך יקראו לילד אתה כבר יודע .

נחום- לא .

חברה קדישא- לא על שם אבא ?

נחום- כל אחד רוצה משהו אחר . והברית עוד יומיים .

חברה קדישא- אז תראה , זה קורה לפעמים . לפעמים הנפטר לא רוצה ללכת עד שלא

נותנים לו המשך בעולם הזה . כאילו הוא לא מסכים ללכת .

נחום- אני לא מאמין ברוחות . אני לא מאמין שאבא שלי חי . הוא מת אני יודע . יש לי חור

גדול שחור ריק במקום שאבא שלי היה אצלי . אני יודע שזהו .

חברה קדישא- איך קוראים לך ?

נחום- נחום .

חברה קדישא- נחום ... זה שם של נחמה . תראה נחום , זה לא ענין של רוחות ושדים .

אבא, כמו שאתה אומר באמת נפטר , עליו השלום . אבל אתם שנשאתם, מחזיקים כל אחד

חלק אחר ממנו ולא מותרים .

נחום- אני לא מבין .

חברה קדישא- כל אחד אומר מה שהוא רוצה -אבל אומר - "זה בשם אבא . ככה אבא רצה "

אמא אומרת מה שהיא רוצה- בשם אבא . בן אחד אומר ככה בשם אבא ובן אחר ככה בשם

אבא . זה לא אבא עושה את הילד חולה . זה אתם . לך הביתה ותעשה מה שאתה רוצה .

זה הילד שלך . תקרא לו מוישה , תקרא לו יצחק אולי תקרא לו שלום - לכבוד השלום .

נחום- אתה צודק . תודה .

חברה קדישא- רגע אחד . איך אמא רוצה שתקרא לילד - אולי אהרון ?

נחום- מנין לך ?

חברה קדישא- נו, פה אצלנו יודעים . פה אצלנו הכל יודעים . אהרון ... חוצפה של יהודיה .

19ב

חלום- טוביה עושה לדבורה מסאג' בכתפיים .

טוביה- אווה , אני כבר החלטתי - אני כנראה לא מגיע לברית מחר .

דבורה- אני לא אוהבת שאתה קורא לי אווה .השם הזה לא בשבילך . יותר למטה .

טוביה- חשבתי שאחרי המות כבר לא מקנאים . טעות .

דבורה- תעשה יותר למטה . ואתה תבוא לברית ויקראו לילד על שמך ואתה תהיה גם הסנדק

כי ככה צריך . אתה הסבא שלו . הם לא הסכימו לקרוא לו איך שביקשתי . אם הילד יבריא

נעשה את זה מחר בצהריים . אם לא תבוא לא יהיה מנין .

טוביה- אווה , אני עזבתי כבר . את צריכה לקבל את זה . עזבתי הכל ואני יודע הכל .

דבורה- אתה לא מפחיד אותי . מתי שיכולת ללכת לא הלכת . אלף פעמים יכולת ללכת לא

הלכת . כשהייתי עוד צעירה ויפה ואהובה לא הלכת . עכשיו הלכת . עכשיו אתה כבר יכול

להישאר . אהרון מת .אני לא מכירה פה אף אחד חוץ ממך . תחזור כי אני צריכה אותך

תפסיק עם המשחקים ותחזור .

טוביה- לא . אי אפשר .

דבורה- זה כבר מוחלט ? מישהו החליט ?

טוביה- כן. כמעט .

דבורה- איך כמעט ?

טוביה- אני לא ידעתי את זה - אבל המשפחה צריכה להסכים . ככה הסבירו לי . בגלל זה

השבעה ימים . עד שכולם מסכימים . ריקה ונחום ושלומי ואת .

דבורה- ואם לא מסכימים -

טוביה- אז לא .

דבורה- אז אני לא מסכימה . וגם הילדים לא יסכימו . אתה אל תהיה פחדן כזה -

טוביה- ריקה ונחום כבר הסכימו. אם את תסכימי - זה רוב ואז שלומי יכול לא להסכים .

דבורה- אתה עושה את זה הרבה יותר טוב ממה שעשית כל החיים שלך . אני לא מסכימה .

טוביה- דבורה, הם ימשיכו לקחת אנשים עד שתסכימו .

דבורה- שיקחו .

טוביה- דבורה , אני מדבר על הבן של נחום . לא סתם הוא חולה . ואם הילד הולך הם

מתגרשים וכל הבית נהרס . תהיי הגיונית .

דבורה- מה יהיה איתנו , יודעים שם ? מה איתי , מתי אני הולכת ?

טוביה- את ? זה לא נראה באופק .

דבורה- והילדים- מלחמות, אסונות , תאונות -יהיה בסדר ?

טוביה- כן. ולניסים ולריקה יהיו ילדים . דאגתי לזה . וגם לנחום יהיו עוד ילדים , ואפילו

לשלומי . יהיה בסדר .

דבורה- טוב , לך לכל הרוחות .

טוביה- תודה .

ב20

אמצע הלילה בחדר של ניסים וריקה . ריקה במיטה ניסים עומד ליד החלון .

ריקה- אני חולמת ?

ניסים- לא. אני מתכוון לזה . באותו בוקר שאביך נסע -הלכתי ופתחתי תיק ברבנות .

ריקה- מה זאת אומרת - אתה רוצה להתגרש ?

ניסים- מיד אחרי ה"שבעה" .

ריקה- אני חולמת . זה לא יכול להיות .

ניסים- עובדה . זה ההזמנה לדיון ברבנות . (מגיש לה נייר)

ריקה- תן לי סיגריה (נותן לה את הקופסה) כרגיל , אחרונה . אני באמת לא חולמת .

(מציתה)למה?

ניסים- ככה .

ריקה- אבל שכבתי איתך אתמול . דוקא היה בסדר .

ניסים- מאוחר מדי .

ריקה- ואם אני אשתנה ? ואם אני אבוא לעבוד איתך בבוטיק פאריז בבת ים למכור שמלות .

ניסים- מאוחר מדי . אין יותר בוטיק פאריז בבת ים . מכרתי אותו . עכשיו תקומי צריך להכין

את הברית .

ריקה- זה חלום רע . אני ממשיכה לישון .

ב21

ניסים ונפלאות

(ניסים יוצא , מוצא את נחום יושב ומעשן)

ניסים- אז קנית קופסה סוף סוף ? מה עם הילד ?

נחום - בבית . הוא בסדר . אפשר לעשות את הברית .

ניסים - ברוך השם . דיברתי עם הרב שלנו שיתפלל עליו .אולי זה עזר . טוב , גם לי יש

חדשות טובות .דיברתי איתו .

נחום- נו , אז אתה כבר יודע .

ניסים- כן . הוא מסכים , זה באמת משהו יחיד במינו ,המפה הזאת . כמה חשבת היא שזה ?

נחום-אני לא מבין אותך ...

ניסים- תנחש .

נחום- מאה , מאה חמישים אלף .

ניסים- כן? קרוב , מאה אלף . אתה חושב שהוא עבד עלי ?

נחום- לא , זה די הרבה .

ניסים- תוך כמה ימים, בסדר ? אל תדאג . כמה ימים אתה מקבל את הצ'ק .

נחום- רגע, אבל זה גם של ריקה , שלומי , אמא שלי -

ניסים- לא, החלק שלך זה מאה אלף . ביחד זה הרבה יותר . בסדר ? רק שהילד יהיה בריא

ונעשה ברית כמו שצריך . החלטת כבר איך תקראו לו ?

נחום- אולי ניסים .

ניסים- רעיון . (**צילצול בדלת**) הם היגיעו . (**ניגש לחלון**) נחום, כמה אנשים הזמנת לברית ?

יש איזה חמישים איש למטה . איפה נשים אותם .

אנשים דוחקים את טובהלה אחורה אל פנים החדר, עומדים על קצות האצבעות . גם

שלומי ביניהם . היא מתישבת ואז רואה לתדהמתה את טוביה המסמן לה להחריש .

היא כמעט מתה ונוגעת בשקט בשלומי מראה לו על טוביה. שלומי לא נבהל . שיחתו עם

טוביה מתנהלת על רקע קולות הברית)

טוביה- נו, נרגעת קצת .

שלומי- קצת .

טוביה- ותחזור לצבא ?

שלומי- כן . לא להרבה זמן . אני מתחתן בחודש הבא .

טוביה- מתחתן ?

שלומי- מתחתן . עם דורית .

טוביה- החלטה מצוינת . מסקנה הגיונית. רק למען הסקרנות - למה אתה עושה את זה?

שלומי- מהסיבות שלך . לא רוצה להיות כאן . לא מסתדר עם החבר'ה .

טוביה- מזל טוב . (**שם יד על כתפו ומחבק אותו**) עכשיו תשתוק , טמבל , נותנים שם

לתינוק . (**שלומי מחייך**)

המוהל- אמר הקדוש ברוך הוא לאברהם אבינו: התהלך לפני והיה תמים . הנני מוכן ומזומן לקיים מצות עשה שציוני הבורא למול . עכשיו אתה .

נחום- ברוך אתה אדוני אלוהינו מלך העולם אשר קידשנו במצותיו וציונו על המילה .

כולם- אמן

ברוך אתה אדוני אלוהינו מלך העולם אשר קידשנו במצותיו וציונו להכניסו בבריתו של

אברהם אבינו .

כולם- אמן .

המוהל וכולם- כשם שניכנס לברית, כן יכנס לתורה ולחופה ולמעשים טובים .

ברוך אתה אדוני אלוהינו מלך העולם, בורא פרי הגפן .

אלוהינו ואלוהי אבותינו קיים את הילד הזה לאביו ולאמו ויקרא שמו בישראל -

נחום משתהה

מוהל- ויקרא שמו בישראל -

נחום- טוביה . טוביה אהרון בן נחום הגורני .

המוהל- טוביה אהרון בן נחום . ישמח האב ביוצא חלציו ותגל אימו בפרי בטנה .

כתוב ישמח האב... (ממלמל את המשך הפסוקים בחדר הצדדי מוריד טוביה את הראש

. הוא נושק לטובהלה על ראשה מחבק את שלומי ונעלם .) הודו לאדוני כי טוב כי לעולם

חסדו

הודו לאדוני כי טוב כי לעולם חסדו . טוביה אהרון בן נחום - זה הקטן גדול יהיה - אני מבקש

היום לא לשיר - כשם שנכנס לברית כן יכנס לתורה לחופה ולמעשים טובים .

תודה רבה לאורחים, בגלל האבל לא תיערך סעודת מצוה .

האנשים יוצאים . הדלת נפתחת ונטרקת מספר פעמים עד ששקט משתרר .

ב23

המשפחה הלוחמת

טובהלה יוצאת לחדר המרכזי . דבורה יושבת על כסא אליהו הנביא העטוף בסדין לבן .
ומחבקת את הילד . סביבה עומדים ריקה שלומי ונחום . טובהלה מביטה רגע ומחליטה
לסגת אל החדר .

דבורה - נחום . בוא רגע .

נחום- (מתכופף אליה) מה ?

דבורה - (מנשקת אותו ארוכות) תודה .

טוב , עם הברית גמרנו ועם השם גמרנו .עכשיו יש לי כמה דברים להגיד לכם לפני שגומרים
את השבעה . אני יודעת הכל . אני יודעת על לונדון אני יודעת על המפה אני יודעת על
המזודה . אני רק לא יודעת את מי קברנו שם .שלושים שנה פחדתי שיום אחד הוא יקח את
המזודות וילך עד שיום אחד זה היגיע . אחד ועוד אחד בראש , פרט ועוד פרט ואני לא
טיפשה . כל החיים שאלתי את עצמי -אם הייתי במקומו מתי הייתי הולכת מתי הייתי קמה
והולכת . ובאותו בוקר קיבלתי את התשובה . זה היום . היום זה היום . היום הוא הולך ולא
חוזר . אז אולי אם אני אכניס לו אמביציה כמו תמיד אולי אם אני אגיד לו המלחמה שלך לא
נגמרה - יש עוד ברית יש עוד נכד לגדל ,יש עוד ילד לחתן ,יש עוד מריבות לריב - אבל זה לא
עזר לי . מה את חושבת ריקה ? לא בדקתי מה הוא לקח ? איזה ספרים , איזה בגדים , איזה
תמונות - התמונות מהזמן שעוד היה לו מעניין איתי שעשינו חיים יחד . מהזמן עוד לפני
שהגעתם כולכם לקלקל לנו את האהבה שהיתה.

המלחמה - זה היה הנשק שלי . המלחמה נגד מה שבחוץ .אנחנו הכרנו במלחמה ההיא . זה
היה הירח דבש שלנו - הפחד מהמות , מהגרמני , מהגוי , מהרובה וזה מה שהמשכתי לו כל
החיים - מלחמה , נשיקות ונשק ונשיקות . לך תלחם טוביה כי לוקחים לך , כי רודפים
אותך - נגד המנהל שלו , נגד השכן שלו , - מלחמה להיות טוב יותר , משכיל יותר , עשיר
יותר , נגד ההורים של טובהלה , מסכנים שני יהודים תמימים שלא ידעו מה אני רוצה מהם
,אבל גם אתם לא הבנתם אף פעם - מה הוא מוצא בי . למה הוא נשאר . זוגות מתגרשים
בשביל פסיק מהמות שעשיתי לו והוא נשאר . ואז כשהכל נגמר ולא היה נגד מי להסית אותו
והמלחמות נהיו מים והתחלתי לשעמם - הוא קם והלך . מת לא מת - בשבילי זה אותו הדבר

. אנשים אולי ידעו את האמת ולא באו ללויה . הרגישו בחוש שזה לא זה . והשלום הזה ...
החלומות האלה . אבא שלכם ואני לא יודעים לחיות בשלום . לא מאמינים בשלום . זה לא
העולם שלנו . איך אבא היה אומר - אנחנו האחרונים , דור המדבר .אתם רוצים שלום ? רק
כשיגמר הדור הזה שלנו . שאנחנו, הלחם שאכלנו היה לחם של רדיפות ופחד ויריות או שאני
הורג אותך או שאתה אותי . לכו , תפתחו טלויזיה , תחגגו ברחובות , תתנשקו עם האויבים -
זה כבר לא החגיגה שלנו . אנחנו לא יודעים לסלוח ולשכוח . אבא הלך אל הגויים לעולם
חדש מפחיד או אל מלאך המות -הוא כבר ימצא לו אויב יפה , טרי, מעניין . ואני ,נשארתי
איתכם . אוהבים לא אוהבים - בייביסיטר תמיד תצטרכו . נתחיל את העבודה מחדש עם
הילדים שלכם .

הדלת נפתחת . ניסים מציץ פנימה

ניסים- המונית שלכם מחכה למטה .

דבורה- בואי טובהלה ,קחי את טוביה . אנחנו הולכים כולנו לבית הקברות לבחור מציבה
יפה לאבא , יש לנו פגישה עם העושה מצבות .

מחבקת את שלומי ביד אחת ואת נחום ביד שניה ויחד הם יוצאים מהבמה .